

John & Nisha Whitehead, Global Research: Indoktrinácia, zastrašovanie a intolerancia: súčasti dnešného vzdelávania

- CZ24 News | 10. srpna 2023

USA: „V komunitách po celých Spojených štátoch trávia deti a dospelávajúci každý deň väčšinu svojho bdelého času v školách, ktoré sa čoraz viac podobajú miestam zadržiavania viac ako miestam učenia.“ — Investigatívna novinárka Annette Fuentesová

To je to, čo dnes v Amerike znamená vrátiť sa späť do školy. Namiesto toho, aby sa mladí ľudia učili tri R vzdelania (čítanie, písanie a aritmetika), sú v americkom policajnom štáte precvičovaní v troch životných ja: **indoktrinácia, zastrašovanie a intolerancia**.

V skutočnosti, zatiaľ čo mladí ľudia sa dnes z prvej ruky učia, čo to znamená byť v epicentre politicky nabitých kultúrnych vojen, výsledky testov naznačujú, že študenti sa *neučia*, ako uspieť v spoločenských štúdiách, matematike a čítaní.

Namiesto toho, aby vládni úradníci vychovali generáciu občiansky zmýšľajúcich občanov so schopnosťami kritického myslenia, chrlia vyhovujúce bezpilotné lietadlá, ktoré o svojej histórii alebo slobodách nevedia takmer nič.

Pod vedením vládnych úradníkov zameraných na to, aby školy boli autoritatívnejšie (predané rodičom ako snaha zvýšiť bezpečnosť škôl), mladí ľudia v Amerike sú teraz prví v rade, ktorí majú byť prehľadaní, sledovaní, špehovaní, ohrozovaní, zviazaní, zamknutí, zaobchádzaní ako so zločincami za iné ako trestné správanie, taserované a v niektorých prípadoch zastrelení.

Od chvíle, keď dieťa vstúpi do jednej z 98 000 štátnych škôl v krajine, až po ukončenie štúdia, bude vystavené stabilnej strave:

- drakonické politiky nulovej tolerancie, ktoré kriminalizujú detinské správanie,
- prekračovanie zákonov proti šikanovaniu, ktoré kriminalizujú prejavy,
- školskí pracovníci (polícia), ktorí majú za úlohu disciplinovať a/alebo zatýkať takzvaných „neporiadnych“ študentov,
- štandardizované testovanie, ktoré kladie dôraz na bežné odpovede pred kritickým myslením,
- politicky korektné myslenie, ktoré učí mladých ľudí cenzurovať seba a svoje okolie,
- a rozsiahle biometrické a sledovacie systémy, ktoré spolu s ostatnými prispôbujú mladých ľudí svetu, v ktorom nemajú slobodu myslenia, prejavu ani pohybu.

Takto pripravujete mladých ľudí, aby pochodovali v súlade s policajným štátom.

Ako píše Deborah Cadbury pre *The Washington Post*, „autoritárski vládcovia sa už dlho pokúšali presadiť kontrolu nad triedou ako súčasť svojich totalitných vlád“.

Už v nacistickom Nemecku sa školy stali indoktrinačnými centrami, živnou pôdou pre intoleranciu a dodržiavanie predpisov.

V americkom policajnom štáte sú školy čoraz nepriateľskejšie voči tým, ktorí sa odvážia spochybňovať alebo spochybňovať status quo.

Americkí mladí ľudia sa stali obeťami zmýšľania po 11. septembri, ktoré zmenilo krajinu na uzavretý, militarizovaný a krízou poháňaný výsmech reprezentatívnej vlády.

Školy alebo väznice?

Americké školy, zapojené do vládnej kampane zameranej na zisk, aby bol národ „v bezpečí“ pred drogami, chorobami a zbraňami, sa premenili na kvázi väznice, doplnené o sledovacie kamery, detektory kovov, policajné hliadky, politiky nulovej tolerancie a blokovania. , psy na šnupanie drog, pásové vyhľadávanie a cvičenie aktívnych strelcov.

Študenti nie sú trestaní len za drobné prehrešky, ako sú hranie sa na policajtov a lupičov na ihrisku, nosenie LEGO do školy alebo bitka o jedlo, ale tresty sa stali oveľa prísnejšie a presunuli sa zo zadržania a návštevy riaditeľa na priestupkové lístky. , súd pre mladistvých, putá, tasery a dokonca aj tresty odňatia slobody.

Študenti boli suspendovaní v rámci školskej politiky nulovej tolerancie za nosenie „látok, ktoré vyzerajú podobne“, ako je oregano , mentolky , antikoncepcné pilulky a práškový cukor .

Rovnaké zbrane (hracie pistole – aj tie vo veľkosti Lega, ručne kreslené obrázky zbraní, ceruzky zatočené „hroziť“, imaginárne luky a šípy, prsty umiestnené ako pistole) môžu študenta dostať do horúcej vody, napr. v niektorých prípadoch boli vylúčení zo školy alebo obvinení z trestného činu.

Ani dobré skutky nezostanú nepotrestané.

Jeden 13-ročný bol zadržaný za to, že vystavil školu „zodpovednosti“ tým, že zdieľal svoj obed s hladným priateľom. Žiačku tretieho ročníka suspendovali za to, že si oholila hlavu zo súcitu s kamarátkou, ktorá prišla o vlasy v dôsledku chemoterapie. A potom tu bol stredoškolák, ktorý bol suspendovaný za to, že povedal „žehnaj“ po tom, čo jeho spolužiak kýchol.

Policajti v školách len zvyšujú nebezpečenstvo.

Vďaka kombinácii mediálneho humbuku, politického podnecovania a finančných stimulov sa v rokoch od strelby v škole v Columbine dramaticky zvýšilo používanie ozbrojených policajtov (aka školských úradníkov) na hliadkovanie na chodbách školy.

Rastúca prítomnosť polície v národných školách skutočne vedie k [väčšiemu „zapojeniu polície do bežných disciplinárnych záležitostí](#) , ktoré riaditelia a rodičia zvykli riešiť bez účasti príslušníkov orgánov činných v trestnom konaní“.

Títo školskí dôstojníci, financovaní Ministerstvom spravodlivosti USA, sa stali de facto dozorcami na základných, stredných a stredných školách, ktorí pomocou taserov, korenia, poskytujú takzvaným „zločincovi“ svoju vlastnú spravodlivosť. sprej, obušky a hrubá sila .

Keďže neexistujú usmernenia vhodné pre školu, polícia čoraz viac „zasahuje do menších porušení pravidiel : ovisnuté nohavice, neúctivé komentáre, krátke fyzické potýčky. To, čo predtým mohlo viesť k zadržaniu alebo návšteve riaditeľovej kancelárie, bolo nahradené ukrutnou bolesťou a dočasnou slepotou, po ktorej často nasledovala cesta do budovy súdu.“

Tejto „otužovacej“ taktiky nie sú ušetrené ani mladšie deti na základnej škole.

V ktorýkoľvek deň, keď je vyučovanie v škole, sú deti, ktoré v triede „vystupujú hore“, prišpendlené tvárou nadol na zem, zamknuté v tmavých skriniach, zviazané popruhmi, bungee šnúrkami a lepiacou páskou, spútané, spútané na nohách, taserované alebo inak obmedzované. imobilizované alebo umiestnené na samotke, aby ich dostali pod „kontrolu“.

Takmer v každom prípade sa tieto nepopierateľne drsné metódy používajú na potrestanie detí – niektoré vo veku 4 až 5 rokov – za to, že jednoducho nedodrжали pokyny alebo spôsobili záchvaty hnevu.

Veľmi zriedka predstavujú deti nejaké vierohodné nebezpečenstvo pre seba alebo iných.

Je neuveriteľné, že všetky tieto taktiky sú legálne, prinajmenšom vtedy, keď ich zamestnávajú školskí úradníci alebo úradníci školských zdrojov v štátnych školách v krajine. Toto sa stane, keď do škôl zavediete políciu a policajnú taktiku.

Paradoxne, v čase, keď sa k tomu pridajú blokády a cvičenia s aktívnymi strelcami, namiesto toho, aby boli školy bezpečnejšie, sa školským úradníkom podarilo vytvoriť prostredie, v ktorom sú deti natoľko traumatizované, že trpia posttraumatickou stresovou poruchou, nočnými morami, úzkosťou, nedôvera dospelých v autoritu, ako aj pocity hnevu, depresie, poníženia, zúfalstva a ilúzie.

Napríklad stredná škola v štáte Washington sa zablokovala po tom, čo študent priniesol do triedy hračkársku zbraň. Bostonská stredná škola sa po objavení gulky v triede uzavrela na štyri hodiny. Základná škola v Severnej Karolíne bola zamknutá a zavolaná na políciu po tom, čo žiak piatej triedy nahlásil, že v škole videl neznámeho muža (ukázalo sa, že to bol rodič).

Policajti na floridskej strednej škole vykonali aktívne cvičenie strelcov v snahe vzdelávať študentov o tom, ako reagovať v prípade skutočnej krízy pri strelbe. Dvaja ozbrojení dôstojníci s nabitými a vytiahnutými zbraňami vtrhli do tried, terorizovali študentov a uviedli školu do režimu uzamknutia.

Táto taktika policajného štátu nepriniesla školám väčšiu bezpečnosť.

Dôsledok bol taký, aký by ste očakávali, keď sa s mladými ľuďmi v národe zaobchádzalo ako so zaťatými zločincami: boli spútaní, zatýkaní, taserovaní, prenasledovaní a poučení o bolestivej lekcii, že ústava (najmä štvrtý dodatok) v americkej polícii veľa neznamená. štát.

Aká je teda odpoveď nielen pre tu a teraz – deti vyrastajúce v týchto kvázi väzeniach – ale aj pre budúcnosť tejto krajiny?

Ako presvedčíte dieťa, ktoré bolo rutinne spútané, spútané, zviazané, zamknuté a znehybnené štátnymi úradníkmi – a to všetko pred dosiahnutím veku dospelosti –, že má vôbec nejaké práva, nehovoriac o práve namietat proti previneniam?, odolávať útlaku a brániť sa proti nespravodlivosti?

Predovšetkým, ako presvedčíte amerického spoluobčana, že vláda pracuje pre neho, keď bol väčšinu svojho mladého života uväznený v inštitúcii, ktorá učí mladých ľudí, aby boli poslušnými a poddajnými občanmi, ktorí neodpovedajú, nespochybňovať a nenapádať autoritu?

Ako sme videli pri iných problémoch, akékoľvek významné reformy budú musieť začať lokálne a postupne stúpať.

Ako objasňujem vo svojej knihe [Battlefield America: The War on the American People](#) a v jej fiktívnom náprotivku [Denníky Erika Blaira](#), ak chceme vychovať generáciu bojovníkov za slobodu,

ktorí budú skutočne konať so spravodlivosťou, férovosťou, zodpovednosťou a rovnosťou voči navzájom a ich vládami, musíme začať riadením škôl ako fóra slobody.

AUTOR: John W. Whitehead and Nisha Whitehead

[ZDROJ](#)

Překlad: SKS